

ærede Medlem Hr. Rytter, som i Gaar underholdt os en Snes Minutter med Navnebevillinger, Thorup og Tage-Jensen. Til det ærede Medlems udelte Forbavselse vil jeg svare, at jeg ikke vil svare ham, og Grundene hertil er to. Den første er den, at jeg endnu ikke har faaet Fortrykket, og af gammel Erfaring ved jeg, at jeg i Regelen faar et andet Indtryk ved at læse det ærede Medlems Udtalelser end ved at høre dem, hvormed paa ingen Maade skal være sagt, at nogen af Delene er behageligt. Den anden Grund er den, at det lykkedes det ærede Medlem ogsaa i Gaar at faa anbragt saa mange Strøbemærkninger om Grundlovsbrud, lovstridige Handlinger, Redegørelser, der stred mod hinanden, administrative Overgreb o. s. v., o. s. v., at jeg skulde bruge $3\frac{1}{4}$ Time for at trævle disse forskellige løse og urimelige Paa-stande op. Det ærede Medlem ønsker jo aldrig at gøre nogen Uret og specielt ikke mig, men naar hans Udtalelser først har fjernet sig fra deres Ophav, saa antager de alligevel en Skikkelse, der formelt forvirrer en og reelt bringer en til Fortvivlelse, altsaa hvis man tænker paa at besvare dem, hvad jeg imidlertid ikke gør.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen henlede min Opmærksomhed paa forskellige Forhold ved de sønderjydske Kyster, idet han gjorde opmærksom paa, at fra gammel Tid har Befolkningen i Sønderjylland haft Ret til en almindelig Adgang til visse Strækninger af de sønderjydske Kyster, og at denne Ret nu var ved at glide Befolkningen ud af Hænderne, idet de tilstødende Loddere Ejere nu søgte at udvide deres Rettigheder over disse Arealer, endogsaa paa den Maade, at man afspærrede disse Arealer for Befolkningen. Disse Forhold skal blive taget op til Undersøgelse, idet jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er en Pligt at varetage ikke alene Statens, men ogsaa Befolkningens Ret til disse sønderjydske Kyststrækninger.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup beklagede sig forleden over min Stilling til Landbrugets Bevillinger, idet han gjorde gældende, at naar Landbruget for Tiden var inde i en økonomisk meget vanskelig Periode, hvad ogsaa jeg for mit Vedkom-

mende havde erkendt, kunde han ikke forstaa, at jeg alligevel søgte paa forskellige Omraader at nedskære de Tilskud, der fra Statens Side bliver givet til Landbruget. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at netop fordi vi er inde i en økonomisk saa vanskelig Periode, som vi er, er det min Opfattelse, at man maa søge at begrænse Statens Tilskud, hvor det er muligt uden at gøre noget Skaar i Erhvervets Muligheder, og det af to Grunde. For det første fordi det i en saadan Tid er nødvendigt, at man søger at begrænse Statens Udgifter saa meget som muligt, en Opfattelse, som det ærede Medlem er enig med mig i, men ogsaa fordi det i en økonomisk saa vanskelig Periode for Landbruget vil være nødvendigt at tage nye Opgaver op. Det vil være nødvendigt for Staten at yde Støtte til forskellige Formaal, som man ikke tidligere har ydet Støtte til, og saa er det en given Ting, naar man i Stedet for at kunne forhøje den samlede Bevilling tværtimod maa søge at komme nedad, at man maa søge at faa indskrænket de Bevillinger, som tidligere er givet. Det er dette Formaal, jeg søger at naa, og jeg søger at gennemføre det paa Punkter, hvor det efter min Opfattelse kan gøres, uden at man kommer til at skade Erhvervet.

Med Hensyn til Udtalelsen om, at jeg ikke ønskede at give direkte Tilskud til de enkelte, mener jeg ganske rigtigt, at man her maa være meget varsom, og giver man saadanne direkte Tilskud til enkelte erhvervsdrivende — her er jo Tale om enkelte erhvervsdrivende indenfor Landbruget —, maa man i alt Fald være betænkelig ved at lade disse Tilskud blive permanente, at blive ved at yde dem Aar efter Aar, for saa vil det meget let gaa saadan, at Bevillingens Størrelse ingenlunde kommer til at staa i et rimeligt Forhold til det Gode, som det er for vedkommende Erhverv. Hvis man endelig skal give Tilskud til enkelte erhvervsdrivende, er det ogsaa min Opfattelse, at man skal give det til de ubemidlede og ikke til Landbrugerne i al Almindelighed, for saa vil det ogsaa meget let blive en Opgave af saa stort et Omfang, at det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Staten at magte den.

Angaaende Mergeltilskuddet, der fra Statens Side gives til Transportlettelse paa